

Ni tancaments ni acomiadaments

L'onada de tancaments, acomiadaments, convenis a la baixa... sacseja el país. O més exactament, les lluites dels treballadors contra ells. Tanmateix, cal analitzar a què responen tant la primera

Tancaments i acomiadaments: no son inevitables

Els tancaments o acomiadaments i rebaixes de les condicions laborals es presenten gairebé com les dues cares de la mateixa moneda: úniques alternatives d'una cosa inevitable. No és així: la crisi de què parlen els capitalistes és realment la del seu sistema, la de la caiguda de la taxa de beneficis. No és que les empreses generin o no pèrdues, sinó que els guanys no arriben a fer prou rentable la inversió. Això és el que impulsa a tancaments, deslocalitzacions o acords a la baixa amb acomiadaments. I si entrem

—per bona que sigui la indemnització— són vendes de llocs de treball, que rera cada prejubilat o acomiadat, deixen la desertització, l'atur, ... Són un retrocés col·lectiu de la classe obrera. Són un mal social, com les rebaixes salarials o l'empitjorament dels contractes. Si fem aquests comptes, serà imprescindible posar els diners públics a treballar per evitar-ho, abans que acabi servint per pal·liar els seus efectes a cop de programes d'assistència social o de policia. No és només el present, sinó el futur el que hi ha rere cada lloc de treball que se'n va sense deixar un contracte de relleu.

en els seus comptes, haurem de concloure que els seus beneficis seran majors si rebaixem, si deslocalitzen, així fins arribar a les condicions de les maquiles mexicanes o de la Índia... Es on s'acaben les burocràcies sindicals. Si tenen raó capitalistes i buròcrates caldrà lluitar pel màxim d'indemnització o pel mínim d'acomiadaments. És així?

No. Tancaments i acomiadaments

És possible aquesta altra lògica? Ho és: encara que és difícil perquè el poder polític segueix ajudant mafiosos i especuladors. Però és possible només si tenim consciència que el problema és social, polític. Només així, exigint al govern de torn que actuï: que no signi els EROs ni els tancaments, que si les empreses s'hi encaparren expropiï en defensa dels llocs de treball, i després faci amb els treballadors un

pla industrial, inverteixi diners públics en I+D... No serem els únics: la Fiat italiana planteja la renacionalització, la Zanon argentina l'estatització. I com que les administracions tampoc són cap garantia, serà imprescindible afegir-hi "amb control obrer", cosa que no vol dir tenir els representants sindicals asseguts a les butaques del consell d'administració actuant com a accionistes...

Aquests tancaments eren a més previsibles

Quan amb l'11 de setembre va saltar als mitjans de comunicació la gravetat de la crisi econòmica ianqui, era evident que s'estendria a tot el planeta, doncs havia arribat al cor de l'economia globalitzada: els EUA. Al cap de poc va arribar a Alemanya i França. Ho vam discutir a congressos sindicals: que la crisi arribaria des de dalt —a diferència de les anteriors— via les multinacionals, i després cauria en cascada arrossegant les empreses subsidiàries. No vam trobar res més i no es va preparar cap estructura per a enfrontar de manera unitària, social i política aquesta situació. Es va imposar la demagògia d'Aznar dels beneficis empresarials, de la bombolla immobiliària... però ja el 2001 havia arribat i els treballadors afectats per EROs duplicaven els dels anys anteriors, arribant als 122.344. A Catalunya eren 18.717. Els nous primers mesos de 2003, els afectats per ERO al sector de l'automòbil gairebé duplicaven els del mateix període de 2002. Al telemàrketng es van eliminar aquell any 1.475 llocs de treball, Altadis va tancar deu fàbriques, Telefònica acomiada 15 mil fixos en 4 anys, RENFE a 1.500 en 2, BSCH i BBVA van reduir plantilles... Això és així i les burocràcies de CCOO i UGT ho saben i ho rentabilitzen: han escollit la lògica del capital, la de la disjuntiva tancament o acomiadaments, i a sobre han après a fer negoci amb les tramitacions, per això empenyen a la negociació, impedeixen la coordinació de les lluites o que

TANCAMENTSNO

aquestes prenguin un caràcter polític social.

La diferència: la lluita

Si estan apareixent als diaris –a banda dels interessos polítics que té a Catalunya la patronal, CiU i el PP que s'associï el tripartit amb el "caos"– és perquè són moltes les empreses que s'estan organitzant per sortir a lluitar. Aquesta és la diferència. Però amb això no n'hi ha prou: ni el govern central ni el tripartit estan disposats a fer una política contrària als interessos de les multinacionals i els especuladors. L'única manera de trencar la disjuntiva de tancaments o acomiadaments és imposar la unitat en la lluita, exigint als sindicats que compleixin amb el seu paper i coordinin, que es formin plataformes de suport, que s'exigeixi a les administracions que no acceptin ni els tancaments ni els acomiadaments, que posin aquesta vegada el diner públic per la defensa dels llocs de treball i el teixit industrial i expropiïn a les empreses que perseverin amb la seva política criminal.

Perquè guanyar és possible.

Qui compra FISIFE?

Rafael Español: llarga carrera de negocis que l'ha portat a ser conseller o president d'empreses com Aiscondel, Grupo Sadin de Inversiones, Grup Uralita March, RWE Ibérica, SAS Richart, Hormipol, S.A, Iberpotash. Home de CiU, de la ma de la qual va entrar en el 93 en el Grup La Seda junt a Artur Mas i col·locant al fill de Pujol en ella. Desde el 95 es el seu president. Ha anat venent tot el patrimoni que tenia en terrenys per valor de 30.000 milions de ptes. Ha realitzat 8 EROs reduint 2.500 llocs de treball. La situació de La Seda es crítica debent 120 milions d'euros, bona part a l'administració. També "va salvar" a Majòrica: actualment davant l'acomiadament de 400 treballadores. Del pacte de l'Hotel Majestic -de governabilitat del 96- entre PP i CiU també va treure profit, entran a ser conseller d'ENDESA. Va ser amb CiU i segueix ara, president de l'Institut Català de Recerca compostat per les universitats públiques i funcionant com fundació privada: abans ho havia estat del Centre de Supercomputació, del Centre Espacial de Catalunya i de la Fundació Catalana per l'Esport, tots organismes del mateix caire....

FISIFE. Química

Els llocs de treball no es venen!

Ja vam informar al LI anterior de l'expedient de tancament obert per la multinacional portuguesa FISIFE a la seva planta de Barcelona que afecta 422 treballadors. No obstant això, l'ERO va quedar en suspens durant 14 dies per l'aparició d'un comprador que exigiria l'acceptació d'acomiadaments i la rebaixa de condicions salarials per part dels treballadors. El xantatge és clar: si no s'accepta, es reprèn el de tancament. El termini s'acaba dimecres 4 i ja duen 2 manifestacions i dos dies de vaga i en tenen prevista una altra. Entrevistem la Mª Carmen Díaz Durán, en Manuel Ferrari i en Salvador García, treballadors de fàbrica de CGT i membres del comitè d'empresa.

LI.- Quin ha estat l'última oferta que heu rebut del possible comprador?

MC.- Ens han portat un pla pitjor que l'anterior: segueixen proposant una rebaixa salarial del 18%, 30 persones fora, i cap garantia que si compren i després hi ha problemes, els treballadors rebem alguna cosa. Com a garantia ofereixen la segona hipoteca dels terrenys per si s'arribés a indemnitzacions.

LI.- La segona hipoteca pot ser una garantia?

MC.- Realment no són garantia de cap muntant de diners, ja que només n'hi hauria si hi hagués fons per pagar la primera hipoteca i els creditors... només després es faria

efectiva aquesta segona hipoteca; és a dir, que si les coses anessin malament mai no s'arribaria a rebre res per ella.

LI.- ¿Quin paper hi juga la Generalitat? Hi ha ajudes?

F.- Sí, donen ajudes per a la planta cogeneradora a canvi de tenir la primera hipoteca dels terrenys. Tenint en compte que el comprador, que es diu Español, és conseller d'ENDESA, doncs queda clar que l'electricitat que sobra la vendran a la xarxa. I a més, encara que ara es financi per

mantenir FISIFE i Catalana de Polímers, i desapareguessin les dues fàbriques, seguiria sent útil perquè pel lloc on està situada es vendria per la demanda de serveis prevista de l'AVE, l'Aeroport i tot el que comporta.

LI.- Fins ara no heu cedit al xantatge: com estan els treballadors davant d'aquestes ofertes?

MC.- La gent creu que aquesta segona proposta és encara pitjor que la primera i ha estat rebutjada massivament, fent més ferm el segon dia de vaga i convençuts que d'aquesta manera no s'anirà enlloc.

F.- És que la gent creu que hi ha interessos ocults per alguna de les parts (tant per la dels portuguesos com pel grup que encapçala l'Espanol). Que és poc clar i hi ha especulació amb els terrenys: això no vol dir que es construeixin pisos, podrien vendre's per a logística o magatzems, sense que calgués requalificar-los. Pensa que ja ara, mantenint la qualificació industrial, els terrenys valen més del doble del que els portuguesos van pagar per tota la fàbrica – terrenys inclosos- fa tot just 3 anys.

LI.- Com continuareu?

MC i SG.- La lluita és de dia a dia i a més tenim al davant la vaga del dissabte 7.

LI.- Heu parlat de diners de la Generalitat: creieu que hauria de definir algun tipus de política respecte al vostre tancament?

MC i F.- Sí. Si els diners són de tothom, no haurien d'acabar servint per deixar-nos a uns sense lloc de treball i als altres amb rebaixes de sou, de manera que les empreses es lucren amb les subvencions. No pot ser que les administracions posin diners sense obligar els empresaris a invertir també en l'empresa (per exemple en el pla de viabilitat del grup de l'Espanol no hi ha inversió en I+D, o sigui que no inverteixen per al futur). Si no, al final, ells només treuen coses sense posar-hi res i semblaria que qualsevol pot ser empresari. Els diners públics han de servir perquè la gent mantingui les condicions laborals –i fins i tot si és possible, es millorin- i no es perdi ocupació. Això li volem exigir a la Generalitat.

Última hora

A finals de l'última setmana de gener es va fer una votació amb urnes entre els treballadors. La proposta d'acceptar la continuïtat –rebaixa d'un 15% i congelació salarial d'un any, acomiadar 30 treballadors i la 2ª hipoteca com garantia per als que hi continuïn- ha obtingut 157 vots, mentre que en contra hi han votat 91 treballadors. No obstant això, entre aquests 157 han votat -probablement- els 75 extra-conveni que cobren sous que dupliquen i tripliquen els dels treballadors de producció i que representen l'estructura de gerència de l'empresa. Així doncs, si parlem de producció, probablement el resultat és el contrari, amb una posició en contra de l'acord. La posició unitària del comitè va ser, tot i això i fins i tot abans de conèixer-se el resultat, de no signar ni acomiadaments ni rebaixes salarials. Aquesta posició, impulsada pels companys/es de CGT,

va tenir el suport de delegats de CCOO i TAC. Però van haver d'aguantar les pressions que dimittissin els que no volien signar per substituir-los per uns altres que acceptessin la porposta a fi d'obtenir les 7 signatures –sobre un comitè de 13- que donarien validesa a l'acord. Per si –malgrat tot això- no ho aconseguen, es va fer circular la possibilitat que els treballadors signessin un per un la seva acceptació, amb la qual cosa, òbviament, s'identificarien els que s'hi neguen... i aquí hi ha els acomiadaments amb 25 dies d'indemnització i un màxim de 18 mensualitats. Eren dos mitjans per obtenir el mateix resultat: que guanyés l'empresari comprador, Espanol, sense que la Generalitat hagués de resoldre l'ERO, perquè en cas de fer-ho i decantar-se per l'empresa amb acomiadaments i rebaixes, es podria trobar com en el cas de Cristalera en què va perdre davant la denúncia de tot un comitè unitari i exemplar que ha aconseguit ara la readmissió dels més de 90 acomiadats per aquesta resolució i indemnitzacions salarials. El cas és preservar el flamant Conseller de Treball del polèmic govern Tripartit, Rañé -ex dirigent d'UGT. La qual cosa diu ben poc a favor seu perquè s'entén que, en cas que hagués de resoldre ho faria a favor de l'empresari, posant els diners públics una vegada més al servei dels especuladors. Això quan, de fet, no hi ha ni cap compromís de continuïtat empresarial després del 2005 i fa tota la pudor d'especulació amb els terrenys aprofitant el pas de l'AVE... ¿Signaria això Sr.Rañé? De moment, la lluita continua, el 9 de febrer el comitè en ple ha comunicat la seva decisió de no signar i demà té reunió amb l'inspector de treball: obligarà els treballadors a acceptar un per un per estalviar-li al. Sr. Rañé haver d'aparèixer definint-se públicament signant l'ERO? Aquesta és la política del tripartit?

Esther. CGT. Barcelona 9/2/04

Xarxa solidària contra el tancament d'empreses

S'ha constituït a Barcelona reunint unes desenes d'organitzacions polítiques i sindicals, entre les quals es compta LI. El 7 de febrer va donar suport a la mobilització de Samsung i d'altres empreses que enfronten tancaments o acomiadaments i prepara un acte pel proper 19. Igualment propugna l'enviament d'e-mails de suport a les lluites i d'exigència a la Generalitat de que no aprovi els EROs.

SAMSUNG NO VALUJX-PHILIPS AUTOTEX,
RENO DE MEDICI, FISIFE, MINIWATT, PRINTER
NO ALS TANCAMENTS D'EMPRESES
LA GENERALITAT NO HA D'AUTORITZAR-LOS

ACTE MAR 19 DE FEBRER A LES 19 H AL CASINET D'INDUSTRIANCS
C/IBERIA 10000 TARRAGONA 430
LES COMITÉS DE EMPRESA I LES ORGANIZACIONS SINDICALS
INTERVIENDRAN REPRESENTANTS DE LES EMPRESAS EN LA LUTA
NACIONAL ACERCA DE LAS PRÁCTICAS DE ACCIÓN SOCIAL
COMITAT XARXA SOLIDÀRIA CONTRA EL TANCAMENT D'EMPRESES

Papelera de El Prat

Ara amteix un ERO de prop de 70 treballadors i sagnia paulatina fins que l'ú de gener del 2006 –les obres de l'AVE ja estaran acabades i els terrenys encara més revaloritzats- hi entrin les màquines constructores de la immobiliària que ja té comprat el terreny als financers italians. El més sagnant és que, a més, la fàbrica treballa amb més del 90% de matèria primera procedent dels contenidors de paper i cartró d'escombraries selectives, reciclant-ho. És a dir, una peça clau de la propaganda electoral d'IC-EV-EUiA, membre del Tripartit i responsable de la cartera de medi ambient. Al final: més de 260 llocs de treball directes perduts més tots els indirectes...

AUTODEFENSA OBRERA: Enfrontaments amb la policia a Puerto Real (Cadis)

Els treballadors de les drassanes andaluses conjuntament amb els de la indústria auxiliar i secundats pels seus companys gallecs del Ferrol s'han llançat a la lluita contra la imposició d'un ERO que la direcció d'IZAR (grup públic creat el 2001 fusionant civils i militars) condiciona a la signatura del conveni.

Veient que això és un preàmbul d'una nova reconversió i cansats de mesos de negociacions dilatòries afavorides per buròcrates sindicals, i per lluitar contra la creixent precarització (subcontractes i ETTS), els obrers navals estant duent a terme mobilitzacions que han de culminar en una vaga de tot el sector i una concentració a Madrid el mes que ve. Segons fonts de la mateixa empresa, a la factoria de Puerto Real s'acomiadaria el 32% de la plantilla, 407 treballadors (366 ja el primer semestre de 2004) amb la qual cosa seria la segona de les fàbriques afectades després de Sestao, on s'acomiadarien 1.080 operaris.

La policia enviada pel govern per dissoldre la manifestació va ser continguda amb barricades –tallant el pont de Carranza amb pneumàtics encesos i afectant la via del tren, tot cridant contra Aznar i Teófila Martínez, cap de llista del PP a les properes autonòmiques andaluses del març- i llançant ferros amb "tiraxines". El saldo va ser de diversos ferits a totes dues bandes però favorable (menor) als treballadors. Tot un exemple per a la classe obrera.

Tancament de Samsung.

Tancament de Samsung: més de 400 treballadors. Inaugurada ara fa 13 anys, amb subvencions públiques milionàries i la presència del Rei...

Perles Majórica. Illes

Darrera setmana de gener: un ERO que afecta 400 treballadors. El propietari, el mateix de la Seda i probable comprador de Fisipe, Rafael Español.

